

ಸಿನಿಮಾ

ಬುಡ್ಡಿ-ಭಾವದ ಸಂಗಮ

‘ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ
ಸಿನಿಮಾದ ದೃಶ್ಯ’

ಜಗತ್ತಿನ ಸಿನಿಮಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಡಿಂಡಿಮ ಮೋಳಿಗಿಸಿದ, ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡ್ಯಾಮದ ಮೂಲಕ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ಗಿರೀಶ್ ಕಾಸರವಳಿ. ಹಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಅಗ್ರಳಿಕೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಅವರ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಸಹ್ಯದಯನ ಜೊತೆ ನಡೆಸುವ ಗಾಢ ಸಂವಾದದ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ಉಳಿಯಬಲ್ಲಂಧವು. ‘ಕೂರ್ಮಾವತಾರ’ ಅವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಹಿಂದಿನ ಸಿನಿಮಾ. ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಸಿನಿಮಾ ಜೊತೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಯಂತ ಕಾಯ್ದುಣಿ ಅವರ ‘ಹಾಲಿನ ಮೀಸೆ’ ಅಥರಿಸಿದ ‘ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ’ ಸಿನಿಮಾ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಾಣಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ನವದಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡ್ಯಾಮದ ಕುರಿತು ಕಾಸರವರಳಿ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆಸಿದ ಮಾತುಕೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

■ ಪದ್ಮ ನಾಭ ಭಟ್ಟೆ

◆ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ದೇಶನದ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಬಿಡುವು. ಇದನ್ನು ನೀವೇ ಇಪ್ಪೆಚೆಪ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ?

‘ಕೂರ್ಮಾವತಾರ’ ನನ್ನ ನಿರ್ದೇಶನದ ಹಿಂದಿನ ಸಿನಿಮಾ. ಆ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ನನಗೆ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಡ್‌ರೂ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅವರ ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಬಂತು. ಅವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವಪ್ಪತ್ತಿಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದವು. ನಂತರ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾಕ್ಕಿತ್ವ ಮತ್ತು ಕೆರುಚೆತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲಕಳಿದೆ.

ಈ ನಡುವೆ ಕನ್ನಡ ಪರಿಷಾಯ ಸಿನಿಮಾ ಜಗತ್ತಿನ ವಾತಾವರಣವೂ ಅಪ್ಪು ಪೂರಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸುಮನ್ನಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ವ್ಯಾಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಒಸಂತ್ತಾಪುಮಾರ್ಗ ಪಾಟೆಲರು ‘ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡೇಣ’ ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ನಾನೇ ಮುಂದೆ ಹಾಕುತ್ತ ಬಂದೆ.

◆ ಇಪ್ಪೆಚೆಪ್ಪದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅನುಭವ ಹೇಗಿತ್ತು? ಈ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣ ಕಾರಣವೆಯಾ?

ಈಗ ಸಿನಿಮಾದ ಎಲೆಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಬೇರೆ ಧಾರದ ಚಿಂತನೆಯೇ ಶರುವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾದ ಈಡಿಯರ್, ಫಿಲಾಫಿ, ಪ್ರಸ್ತರಕ್ಸ್ ಎಲ್ಲವೂ ತುಂಬ ಬದಲಾಗಿವೆ. ಭಾರತದ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿಯೂ ಈ

ಧಾರ ಬಹು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ನಾನದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾ, ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದಾ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಮಂಧನ ನನ್ನೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲೇನೂ ಅಯ್ಯ ಎಂದು ನಮ್ಮೊಳಗೂ ಬದಲಾವಣ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಸಾವಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕು.

ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳವ್ಯ ಬದಲಾವಣ ಆಗಿವೆ. ಸಮಾಜೋ ಆರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿವೆ. ಅದು ಸರಿಯಾ? ತಪ್ಪೇ? ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ದಾರಿಗಳು ಯಾವವು? ಹೀಗೆ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಮಂಧನವನ್ನು ನನ್ನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

◆ ಜಯಂತ ಕಾಯ್ದುಣಿ ‘ಹಾಲಿನ ಮೀಸೆ’ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದಿದ್ದ 1994ರಲ್ಲಿ. ನೀವು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಗಲೇ ಓದಿರುತ್ತಿರಿ. ಇಪ್ಪು